

20.6x26.99	1	עמוד 54	הארץ - מוסף הארץ	13/11/2020	75118743-6
הכפר הירוק בית הספר הכפר הירוק פנימי - 90290					

טיסות נכנסות / טיסות יוצאות יעל בניה ותומר אפלבוים

"השתעמנו בבית הספר, אז עברנו לפנימיות בינלאומיות"

קשרי חוץ, דוברות ועוד אלף ואחת אופציות שלא כוללות שאני אסחב רובה וציוד במשקל שלי. מאיפה אתם מכירים בעצם?

גיל: ההורים שלנו הכירו לפני שנולדנו. ליאם: הם לא באמת הכירו, הם היו באותו קורס הכנה ללידה. הוא נולד שלושה ימים לפני שם פחות או יותר דרכינו התפצלו, עד שבמקרה הגענו לאותו פעוטון בתל אביב. ומגיל שלוש ועד היום אנחנו לחלוטין חברים הכי טובים, אפילו שהוא עבר לגור שעה נסיעה ממני בגיל חמש. אז אנחנו חוגגים חיים של חברות.

מה השאיר אתכם בקשר כל השנים האלה? גיל: יש לנו אותה צורת חשיבה ואותם תחביבים, מאז ומתמיד. אנחנו אוהבים פוליטיקה, היסטוריה, פילוסופיה וגיאוגרפיה. זה מעניין אותנו.

ליאם: אני משער שזה גם מה שהופך אותנו למשפחה בתכלס, שאנחנו מגיל כל כך קטן מדברים אחד עם השני על בסיס כמעט יומיומי. אני חרש שב שהוא היה הבן-אדם הראשון שהתקשרתי אליו כשהתקבלתי לבית ספר. כל פעם שיש איזה אירוע משמעותי בחיים שלנו, הוא הטלפון הראשון שלי, ואני מאמין שאני הטלפון הראשון שלו.

אמרו לכם כבר שזה ממש נדיר?

ליאם: אני תמיד אומר לעצמי שאף פעם לא הייתי לבד בכיתה ג', ד', ה' עברתי חרם בבית ספר, וזה לא עניין אותי בכלל, הייתי חסין בפני הדבר הזה כי היה לי תמיד את האח שלי שנמצא שיחת טלפון ממני, והוא תמיד שם בשבילי. וזה היה גם הפוך. זה דבר שאי-אפשר לוותר עליו.

זה חצי תיכון וחצי תוכנית שמכינה אותך לאוניברסיטה, כי הלימודים ברמה מאוד גבוהה.

ליאם: בשכילי זה היה מפלט ממערכת החינוך, כי הכנתי שאני לא מצליח להביא את עצמי ללמוד בבית ספר ישראלי. השיעורים לא עניינו אותי, פחות עניין אותי ללמוד אורחות, כי הרגשתי שזה מקצוע מאוד לאומני יותר עניין אותי ללמוד בתור כניית הבינלאומית פוליטיקה גלובלית, ואו מסתכר לים על קונפליקט משני הצדדים, ועל הרבה קונפליקטים. לוקחים מקרי מבחן של הונג קונג וסין, אירלנד ואנגליה וגם ישראל ופלסטין.

גיל: זה הפוקוס של בתי הספר האלה. מתעסקים הרבה בסכסוך, ומגיעים 20% ישראלים, 20% פלסטינים ו-60% תלמידים מכל העולם.

רציתם להתגייס לשריון?

גיל: שאלת מיליון הדולה. אם אתה מקבל פרוי פיל 97 מה כבר אפשר לעשות? כל אחד בשלב שלו ניסה לברר מה קורה עם מיונים למודיעין, ואמרו לנו שנגמרו המיונים. זו מערכת שחורשת את כל האוכלוסייה ופה ושם יש נפלים אני מניח.

ליאם: מעולם לא שאלו אותי איך אני מרגיש לגבי גיוס לקרב, מהצד הראשון. שנה שלמה אני רואה חברים שלי שהולכים למיונים שהם לא יכור לים לדבר עליהם, ואני לא מקבל כלום. אני מתקן שר לברר ואומרים לי חכה, נגיע אליך. הגעתי והראיתי נכונות בצד הראשון, הוצאתי פרופיל 97 אפילו שהייתי ילד רוזן בתל-משקל. ונתקעת. אני עדיין חושב מה להגיד בבקרים. אני אשאל אותם למה לא שאלתם אותי מלכתחילה על מודיעין,

גיל פלג זיו (18) וליאם גרינדה (18)

גרים במושב אמונים ובפרדס חנה כרכור נוחתים מבלגרד

היי, מה עשיתם בסרביה?

גיל: היינו שם שבועיים. אנחנו לפני גיוס, ויצאנו לחופשה לפני צבא טיפה פחות קונבנציונלית. ליאם: קיבלנו את השיכוש שלנו בהפתעה לפני שלושה שבועות, למערך טנקים בשריון. בדיוק היה חלון הזדמנויות בין סגר לסגר, אז פשוט עלינו על הטיסה הכי קרובה שמצאנו, לא עניין אותנו לאן. גיל: אבל זו גם היתה המדינה הירוקה היחידה. אישית זה חלום שלי כבר הרבה זמן לנסוע לשם, רציתי לבדוק את החלטורה של הבלקן. ליאם: הייתי מעדיף אמסטרדם.

מתי סיימתם בית ספר?

גיל: לפני כמעט חצי שנה. בית הספר שלנו נגמר מוקדם יותר כי לא עשינו בגרות ישראלית. ליאם: היינו בפנימיות בינלאומיות.

גיל: אני מהכפר הירוק והוא מגבעת חביבה. יש שני בתי ספר בינלאומיים בארץ ואנחנו משניהם. למה הלכתם לבית ספר בינלאומי?

גיל: השתעמתי כבר מהמערכת הישראלית. היה לי טוב בבית ספר, היו לי שם הרחבות שאהבתי וחברים טובים, אבל הרגשתי שאין לאן להתרחב. ליאם הכיר לי את זה, בזכות חברה שלו שהלכה לבית ספר בינלאומי בהונג קונג. אחרי שהוא התקבל, נפל לי האסימון שזה נשמע מעניין. התקבלתי ארבעה ימים לפני שהלימודים התחילו.